

परैधितः, त्रि, (परैरैधितः सम्बद्धितः ।) औदा-
सीन्येन परपुष्टः । परेण संवर्द्धितः । तत्पर्यायः ।
पराधितः, २ परिकन्दः, ३ परजातः, ४ । इत्य-
मरः । २ । १० । १८ ॥ कौकिले पुं । इति शब्द-
माला ॥

परोक्षः, स्त्री, (अक्ष्णोः परम् ।) अप्रत्यक्षम् । असा-
क्षात् । यथा, चाणक्यशतके ।

“परोक्षे कार्यहन्तारं प्रत्यक्षे प्रियवादिनम् ।
वर्जयेत्तादृशं मित्रं विषकुम्भं पयोसंखम् ॥”
(परोक्षं परोक्षत्वमित्यर्थः विद्यते ॥ “अश्व-
त्थादिभ्योऽच्” । ५ । १ । १२७ । इति अच् ।)
तद्विशिष्टे त्रि । (श्रुत्याप्रजन्त्यादिज्ञानविशेषः ।
यथा, पञ्चदश्याम् । ७ । ३१ ।

“अस्ति कूटस्थ इत्यादौ परोक्षं वेत्ति वार्त्ताया ॥”
परोक्षः, पुं, (परोक्षमस्यास्तीति । श्रुत्याप्रवाक्य-
अवयवन्यदाह्याच्चैवेति बोध्यम् ।) तपस्वी । इति
शब्दमाला ॥ ययातिपुत्रस्यानोः पुत्रविशेषः ।
यथा, भागवते । ६ । २३ । १ ।

“अनोः सभानरश्चक्षुः परोक्षश्च सुताख्यः ॥”
परोपकारः, पुं, (परेषामुपकारः ।) परेषा-
मुपकृतिः । अन्यसम्बन्धितम् । यथा,—
“एष मे प्रवरो भाति शुद्धधर्मप्रदो विधिः ।
परोपकरणादन्यत् सर्वमव्यं स्मृतं बुधैः ॥
परोपकारिभिर्देता स्वप्राणा ऋषिभिः पुरा ।
अङ्गिः प्रेतोपकारः स्यात् किन्नलम् मया पुनः ॥
दधौचिना पुरा गीतः ओकश्च श्रूयते सुवि ।
सर्वधर्म्ममयः सारः सर्वधर्म्मसम्मतः ॥
परोपकारः कर्त्तव्यः प्राणैः कण्ठगतैरपि ।
परोपकारजं पुण्यं तुल्यं क्रतुशतैरपि ॥”

इति पर्णात्तरखण्डे २२ अध्यायः ॥
परोवदीयः, त्रि, परास्वावरांश्चानुभवति । (“परो-
वरपरम्परपुत्रपौत्रमनुभवति ॥” ५ । २ । १० ।
इति ।) अवरोक्षोत्वं निपात्यते । अष्टाश्लेष-
युक्तः । इति सिद्धान्तकौस्तुभे ॥

परोक्षी, स्त्री, (परः शत्रुरूपो यस्याः ।) तेल-
पायिका । इत्यमरः । २ । ५ । २६ ॥ (काश्मीर-
देशस्थनदीविशेषः । यथा, राजतरङ्गिण्याम् ।
८ । २००७ ।

“कौष्ठकोमलकोष्टादौर्मितैरुक्तोऽपि सादिभिः ।
तौर्त्वा परोक्षी तत्तुल्येना निर्मैमाथाप्रभा-
यिनीम् ॥”)

पर्कटीः, } स्त्री, (एष्ट धी च सम्पर्के + बाहु-
पर्कटी, } लकाटिः । “बह्नादिभ्यश्च” ४ । १ । १४५
इति वा डीष् ।) ज्वलवृक्षः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥ पाकुड इति भाषा । (यथा, हितोप-
देशे । “अस्ति तत्र महान् पर्कटीवृक्षः ॥”)
तस्य गुणाः भावप्रकाशे ।

“ज्वलः कषायः शिशिरो ग्रन्थयोगिगदापहः ।
दाहपित्तकफासन्नः शोथहा रक्तपित्तहृत् ॥”
पर्कटी, [न] पुं, वृक्षविशेषः । पाकुड इति
भाषा ॥ तत्पर्यायः । ज्वलः २ जटी ३ । इत्य-
मरः । २ । ४ । ३२ ॥ कमण्डलुतकः, ४ । इति

रत्नमाला ॥ कपीतनः ५ क्षीरी ६ सुपार्थः ७
कमण्डलुः ८ शङ्खी ९ अवरोहः १० शाखी ११
गर्दभाणः १२ पीतनः १३ दृढप्ररोहः १४
ज्वलकः १५ ज्वलः १६ महावलः १७ । अस्य
गुणाः कटुत्वम् । कषायत्वम् । शिशिरत्वम् ।
रक्तदीपकत्वम् । भ्रमप्रलापनाशित्वम् । विशेषतो
ज्वलज्वल्यते गुणाः । इति राजनिर्घण्टः ॥

पर्जन्यः, स्त्री, (परं स्वास्यं जनयतीति । परं +
जन + णिच् । “कर्मण्यश्च” ३ । २ । १ । इत्यम् ।
स्त्रियां डीप् ।) दारुहरिद्रा । इत्यमरः । २ । ४ । १०२ ॥

पर्जन्यः, पुं, (पर्जन्ये सिञ्चति वृष्टिं ददातीति । एष्ट
सेचने + “पर्जन्यः” । उणां । ३ । १०३ । इति
निपातनात् षकारस्य जकारत्वे साधुः ।) इन्द्रः ।
(यथा, ऋग्वेदे । ६ । ५२ । १६ । [सुष्टुतिं नः ॥”)
“अथोपर्जन्याववतं धियं मेऽस्मिन् हवे सुहवा
शब्दायमानमेव । इत्यमरः । ३ । ३ । १४६ ॥
मेघशब्दः । इति विश्वः ॥ अगर्गन्नपि मेघः ।
इति भरतः ॥ यथा, श्रीभगवद्गीतायाम् ।
“यज्ञाद्भवति पर्जन्यः पर्जन्यादन्नसम्भवः ॥”
(कश्यपपत्न्या सुनेः पुत्रविशेषः । स तु गन्धर्व-
विशेषः । यथा, महाभारते । १ । ६५ । ४४ ।
“तथा शालिशिरा राजन् ! पर्जन्यश्च चतुर्दश ।
कलिः पञ्चदशस्त्वेधा नारदश्चैव षोडशः ॥”
पर्जन्य इव सर्वकामप्रदानात् विष्णुः । यथा,
महाभारते । १३ । १४६ । १०० ।

“कुसुदः कुन्दरः कुन्दः पर्जन्यः पावनोऽनिलः ॥”
“पर्जन्यवदाध्यात्मिकादितापचयं शमयति सर्वान्
कामानभिवर्धयतीति पर्जन्यः ।” इति शार्ङ्गर-
भाव्यम् ॥)

पर्जन्या, स्त्री, (पर्जन्य + टाप् ।) दारुहरिद्रा ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

पर्णः, त् क हारित्ये । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अदन्तपुरा-परं-सर्क-सेट् ।) हरित् पीत-
वर्णस्तस्य भावः हारित्यम् । पर्णयति पर्णा-
पयति चम्पकम् । इति दुर्गादासः ॥

पर्णः, स्त्री, (पिपत्तीति । पृ + “घापृवस्यत्यतिभ्यो
नः” । उणां । ३ । ६ । इति नः । यद्वा,
पर्णयतीति । पर्णं त् क हारित्ये + अच् ।)
पत्रम् । इत्यमरः । २ । ४ । १४४ ॥ (यथा,
कुमारः । ५ । २८ ।

“स्वयं विशीर्णदुमपर्णवृत्तिता
परा हि काष्ठा तपस्तपसा पुनः ।
तदप्यपाकीर्णमतः प्रियंवदां
वदन्त्यपर्णति च तां पुराविदः ॥”)
ताम्बूलम् । यथा, राजनिर्घण्टे ।

“अनिघाय सुखे पर्णं पूर्णं खादयते नरः ।
मतिभंशो हरिद्रः स्यादन्ते न स्मरते हरिम् ॥
ताम्बूलधारिलक्षणं यथा,—
“अनाहार्योऽवृष्टसंघः दृढमक्तश्च पार्थिवे ।
ताम्बूलधारी भवति नारी वाप्यथ तद्गुणा ॥”

इति मातृस्ये १८६ अध्यायः ॥
(पिपत्तिं पालयति गगनपातादिति । पृ + न ।

पत्रः । यथा, महाभारते । १ । ३३ । २४ ।

“तदुत्तुल्लभमिषेय तस्य पर्णमनुत्तमम् ।

हृष्टानि सर्वभूतानि नाम चक्रुर्गर्भतः ।

सुरूपं पत्रमालस्य तस्य पर्णमनुत्तमम् ॥”)

पर्णः, पुं, (पिपत्तीति । पृ पालने + “घापृवस्य-
त्यतिभ्यो नः” । उणां । ३ । ६ । इति नः ।

पलाशवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । २६ ॥ (यथा,
ऋग्वेदे । १० । ६७ । ५ ।

“अश्वत्यो वो निषदनं पर्णे वो वसतिष्कृता ॥”)

पर्णकारः, पुं, (पर्णं ताम्बूलम् । करोति उत्तुपादय-
तीति । पर्ण + क + अण् ।) वारजीवी । वारुह
इति भाषा ॥ इति कैचित् ॥

पर्णकच्छः, पुं, (पर्णैः साधं कच्छं व्रतं यच ।
पत्रकच्छव्रतम् । यथा, याज्ञवल्क्ये । ३ । ३६ ।

“पर्णोऽम्बरराजीवित्वपत्रकुशोदकैः ।

प्रत्येकं प्रत्यह्नाभ्यस्तैः पर्णकच्छ उदाहृतः ॥”

पर्णखण्डः, पुं, (पर्णमेव खण्डो यस्य । पुष्पादि-
हीनलात्तथालम् ।) वनस्पतिः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (पर्णस्य ताम्बूलस्य खण्डः ।) ताम्बूलै-
कांशश्च ॥

पर्णचोरकः, पुं, (पर्णं चोरयतीति । पर्ण +
चोरि + क्तुल् ।) चोरकनामगन्धद्रव्यम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

पर्णध्वत्, [स] त्रि, पर्ण + ध्वन् + कर्त्तरि क्तिप् ।
पत्रध्वंसकर्त्ता । इति आकारणम् ॥

पर्णनरः, पुं, (पर्णैः पलाशपत्रैर्निर्मितो नरः नरा-
कारः पुत्तलकः ।) पित्रादिश्रवास्थालामे दाहार्थ-
तत्प्रतिनिधौभूतश्रपलाशपत्ररचितोर्णातनु-
वेष्टितयवपिष्टलिप्तनराकारपुत्तलकः । यथा,

“आश्वलायनयज्ञपरिशिष्टम् । अस्थिनाशे पलाश-
वृत्तानां त्रीणि वष्टिप्रतानि पुरुषप्रतिष्ठातिं कृत्वा,
अश्रौत्यङ्गु शिरसि औवाधां दश योजयेत् ।

‘उरसि त्रिंशत् दद्यात् विंशतिं जठरे तथा ॥

बाहुभ्याश्च शतं दद्यात् द्वादशङ्गुलिभिर्दश ।

द्वादशङ्गं वक्षथोरटाङ्गं शिखे एव च ॥

ऊरुभ्यान् शतं दद्यात् त्रिंशत् जगुज्जयोः ।

पादाङ्गुली च दश एतत् प्रेतस्य लज्जम् ॥

ऊर्णास्त्रेण संवेष्टा यवपिष्टेन लेपयेत् ॥’

आदिपुराणम् ।

‘तदलामे पलाशोत्थेः पत्रैः कार्यः पुमानपि ।

शतैस्त्रिभिस्तथा षष्टा श्रपत्रैर्विधानतः ॥’

तदलामे अस्थालामे । अत्र पलाशपत्रश्रपत्रयोः

तुल्यत्वेनोपादानात् आश्वलायनसूत्रेऽपि प्रति-

कृतौ श्रपत्रस्य लाभः । अत्राचारादुद्योग्यत्वाच्च

श्रपत्रैः पुत्तलकं कृत्वा श्रपत्रभूतिषु पलाश-

पत्राणि देयानि । ततो वेष्टनं ऊर्णास्त्रेण लेपनं

यवपिष्टेनेति । अश्रौचाभ्यन्तरदाहे शेषाहेन-

शुद्धिः । तदुत्तरपर्णनरदाहे तु चिरात्रम् । एवं

पर्णनरं दध्वा चिरात्रमशुचिर्भवेदित्यादि पुरा-

णात् । यज्ञपार्थः ।

‘पुष्पाश्चोदुपलभ्येरन् तदस्थीनि कदाचन ।

तदलामे पलाशस्य सम्भवे हि पुनः क्रिया ॥’